

Hoe de foto tot stand kwam...

Anja Brouwer wint tweede prijs in de European Wildlife Photographer of the year 2025, categorie Nature's studio

Ze had op die bewuste februari-dag vroeg de wekker gezet. 's Avonds had ze al gezien dat er een laagje sneeuw lag en er werd meer sneeuw verwacht gedurende de nacht. 'Sneeuw is tegenwoordig best heel bijzonder. Het ligt er steeds minder vaak en als het sneeuwt dan wil ik mijn kans grijpen', vertelt natuurfotografe Anja Brouwer. 's Morgens had ze het getij nog eens bekeken en was eerst naar het strand gegaan. Daar had ze laagwater gebruikt om foto's te maken op het nog niet belopen strand. Toen het hoogwater werd was het voor haar tijd om te vertrekken naar een hoogwatervluchtplaats. Een plek met veel scholeksters, of op z'n Amelands: bontleiuwen. Van alle vogels waar ze van houdt is de fotogenieke scholekster wel haar lievelingsvogel. En ze vond ze op de plek die ze had bedacht: met heel, heel velen.

mocht het pas wereldkundig maken op 24 oktober. Aan de vooravond van het International Nature Photography Festival dat van 24 tot en met 26 oktober werd gehouden in Lünen (Duitsland) was de prijsuitreiking. We werden verwacht op de

Meet and Greet om 17.00 uur. Dat ging nog bijna mis. Het was de stormachtige vrijdag van 24 oktober. We hadden de boot van 24 tot 25 uur geboekt. Hoewel het nog drie uur voor hoogwater was, stond het water al heel hoog. Op de pier reden we al deels door het water. De boot was nog niet in zicht, maar we zagen het water steeds hoger worden, het parkeergeedeelte van halen en brengen stond bijna helemaal onder water. Ik ging er al rekening mee houden dat ik niet bij de prijsuitreiking aanwezig kon zijn. Het was spannend of de boot wel kon aanleggen, of de passagiers er wel af konden en of de boot weer zou kunnen vertrekken. Gelukkig is dit allemaal gelukt en vertrokken we rond 11.00 uur naar de overkant en kwamen we op tijd in Lünen aan!

Na de Meet and Greet was de prijsuitreiking, met ruime aandacht voor alle winnende foto's in de categorieën. Indrukwekkend mooi! De eerste en tweede prijswinnaars werden op het podium geroepen. Ook ik werd in de gelegenheid gesteld om mijn achterliggende verhaal te vertellen. Prijzen waren er voor nog twee Nederlanders, waaronder één van de beste fotografen van Nederland en een voorbeeld en inspirator voor mij, Theo Bosboom. Na de prijsuitreiking dronken we champagne en werd de tentoonstelling geopend. Deze tentoonstelling zal verder in Duitsland en andere Europese landen te zien zijn.

Zaterdag hebben we genoten van diverse presentaties van internationale fotografen. Iedere foto met een eigen, bijzonder verhaal. De presentaties van zondag hebben we overgeslagen, zaterdagavond zijn we weer richting het noorden vertrokken.

Ik kijk terug op een prachtig weekend. Het was indrukwekkend om als Amelandse op een Europees podium voor natuurfotografen te mogen staan. Het voelt als een enorme waardering voor mij, voor mij als fotograaf, maar ook voor ons eiland.'

* Anja Brouwer werd in april 2023 uitgeroepen tot Natuurfotograaf van Het Jaar door de Nederlandse fotowedstrijd de Groene Camera. Ze won deze titel met haar serie Over-leven op de Wadden over scholeksters, die het steeds moeilijker hebben door allerlei invloeden.

Joke Mosterman

'Bij die aanblik werd ik heel blij', vertelt Anja. 'Als ik met mijn camera de natuur in ga, kom ik zeker niet altijd terug met een speciale foto. Maar die dag was bijzonder. Dat was de sneeuw al en nu stond daar ook nog die enorme groep scholeksters. Hun zwarte vogeljassen sterk afstekend tegen de witte sneeuw, hun rode snavels diep weggestopt in hun verenkleed, rustend op één poot. Hoe maak je dan een bijzondere foto? Er is geen recept voor succes als natuurfotograaf en voorlopig zag ik alleen zwart-wit. Ik wilde de vogels eerst in al hun pracht en praal en natuurgetrouw fotograferen, door scherpe foto's te maken. Toen ontstond het idee om iets met beweging te doen. Ik heb altijd al een foto willen maken waarin ik hun snavels wilde benadrukken, wanneer ze allemaal dezelfde kant op kijken. Maar het was koud, ik was er al een hele tijd en overwoog naar huis te gaan.

Plotseling keken de scholeksters allemaal op en werden hun rode snavels zichtbaar. Misschien schrokken ze ergens van, of gaf het terugtrekkende tij aan dat het tijd was om terug te keren naar het wad om te foerageren. Aan de linkerkant spreidde een scholekster zijn vleugels. Was dit het moment waarop ze allemaal wachten om in beweging te komen? Ik wist dat dit maar een moment zou kunnen duren en daar moet je als fotograaf snel op anticiperen. Inmiddels had ik m'n camera ingesteld op fotograferen met een langere sluitertijd, omdat ik beweging in de vogels vast wilde leggen. Het was snel reageren en tijdens het afdrücken voegde ik subtiele cameratrillingen toe om zo de beweging te benadrukken. Ik wist niet hoe het uit zou pakken. Toen ik de foto daarna bekeek was ik verrast en blij met het resultaat. Het is een bewust bewogen beeld, een beetje schilderen met de camera, om zo een expressiever, abstract effect te creëren.

Een creatieve foto maken is een gok en vraagt een beetje durf. Je weet niet hoe het uitpakt en het moment suprême is vaak zo voorbij. Vooral bij bewegende onderwerpen weet je niet wat er gaat gebeuren. Meestal is het zelfs niet mogelijk om dezelfde foto nog een keer te maken en juist die onvoorspelbaarheid maakt het zo interessant. Het ging me bij deze foto niet om focus en scherpte, maar om lijnen, vormen en kleuren. Wat ik altijd nog eens wilde doen was gelukt, de snavels allemaal in dezelfde richting, met beweging. Het zijn veel vogels, maar door het ritme en de kleuren geeft het toch eenheid. Black, white and red, de titel van deze foto.

Sinds ik in 2023 Natuurfotograaf van het jaar* ben geworden, heb ik niet meer aan fotowedstrijden meegedaan. Maar ik werd op 1 maart via een e-mail eraan herinnerd dat het de laatste dag was waarop foto's konden worden ingezonden voor de European Wildlife Photographer of the Year 2025. Ik besloot tóch mee te doen. En na het uitzoeken en selecteren van foto's, ontwikkelen, foto's beschrijven, titels bedenken en ze te uploaden, haalde ik de deadline van 24.00 uur 's nachts.

Er zijn meerdere categorieën waarin je in totaal met 25 foto's mee mag doen: vogels, zoogdieren, andere dieren, planten, landschap, onderwaterwereld, mens en natuur en Nature's studio. Naast de eerste en tweede prijs zijn er acht eervolle vermeldingen per categorie.

Op 16 april kreeg ik bericht van de jury dat ik van vier foto's de RAW-bestanden mocht sturen. Dit zijn de originele, ruwe bestanden en bevatten alle oorspronkelijke, onaangepaste data van de camera. Wedstrijdorganisaties gebruiken het om te controleren of er geen elementen zijn toegevoegd of verwijderd en of de foto niet bewerkt is op een manier die volgens de wedstrijdregels niet mag.

Op 21 mei kreeg ik het verrassende bericht dat Black, white and red runner-up (tweede) was geworden in de categorie Nature's studio! Deze categorie omvat foto's die te maken hebben met kleuren en vormen die verder gaan dan alleen representatie. Hier kunnen fotografen hun individuele standpunt, esthetische overwegingen en hun

liefde voor fotografische experimenten uiten. Veel mensen fotograferen, er komen veel foto's voorbij. Daarom probeer ik ook onderscheidende, verrassende foto's te maken. Niet iedereen zal deze vorm van fotografie waarderen en dat mag uiteraard. Het is voor mij een creatieve uiting van wat ik zie en van wat er dan in mijn gedachten ontstaat. Gelukkig heeft het de jury verrast en is deze foto uit 25.000 foto's gekozen tot runner-up in de categorie Nature's studio van de European Wildlife Photographer of the year 2025.

In mei hoorde ik het al, maar ik

Advertentie

ameland één

HEB JE DE QR-CODE AL GESCAND?